

ניצוצי קודש

פנינים יקרים מרבותינו הקדושים לבית
• פרמישלאן • נדבורנא • קרעטשניף •
ויוצ"ח זי"ע ועכ"א

פרשת שלח תשפ"ה

זדונותיו נעשו לו רק כשגגות. והיינו הא דקאמר השי"ת, ויאמר ה' סלחתי כדברך, שמדריגת סליחתי תהיה כדברך, לפי ערך תשובתך, אם היא באה מחמת יראה או מחמת אהבת ה', כנ"ל.

(דברי ישכר - לכ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' ישכר בער רוזנבוים
זצוק"ל מסטראזיניץ)

אשר אמר ה' כי חטאנו (יד, מ)

רי"צ שמע מהרב רבי מאיר [מפרמישלאן] זצוק"ל שהקשה מפני מה לא הועיל תשובה למרגלים, ותירץ משום דאמרו 'אשר אמר ה' כי חטאנו', אבל הם בעצמם החזיקו כי ישרים המה, [זיי זענין ביי זיך גיווען גאנץ פיין].

(דברי מאיר השלם - לרבינו הרב הקדוש הרבי רבי מאיר'ל
זצוק"ל מפרמישלאן)

ולא תתורו אחרי לבבכם וגו' למען תזכרו ועשיתם

את כל מצותי וגו' (טו, לט-מ)

איתא בספרים הקדושים, דאין דברי תורה מתקיימים בלב מלא דברים בטלים, כי ככל שיכניס לתוך לבו דברי הבל של עולם הזה, יגרש מתוכו דברי אלקים חיים של התורה הקדושה. וככל שיפרוש מחשבתו ויפנה לבו מהבלי עוה"ז, יתאחזו ויתדבקו בקרבו דברי התורה הק', והיו לאחדים ממש. וזהו שאמר הכתוב "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם" כאשר תשמרו שלא לתור אחרי נטיות ההבל של חומריות העולם הזה, ממילא "וזכרתם את כל מצות ד'". שתוכלו לזכור היטב את דברי התורה, כי דברי התורה יתדבקו בלבבכם, ותהפכו להיות חלק מן התורה הקדושה. וכאשר זוכים להתדבק בתורה הק', ממילא נמשכים האברים מעצמם לקיים את כל מצות ד', וזהו "ועשיתם את כל מצותי". ועי"ז זוכים להשיג מעלת הקדושה "והייתם קדושים לאלקיכם".

(נחל יצחק - לכ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' יצחק אייזיק רוזנבוים
זצוק"ל מזוטשקא)

ומה הארץ וגו' היש בה עץ אם אין (יג, כ)

פירש רש"י, אם יש בהם אדם כשר שיגן עליהם בזכותו, וזהו דוקא אם 'אין', פירוש אם יש בו מדת השפלות אז יוכל להגן על ישראל.

(מאמר מרדכי - לרבינו הרב הקדוש הרבי רבי מרדכי'לע
זצוק"ל מנדבורנא)

סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך וגו' (יד, יט)

ויתבאר ברמז ע"ד שהמליץ הרה"ק מברדיטשוב זיע"א, אנו מלאי עון, והרי כמה הוא כל מלוא מדת האדם, אבל אתה מלא רחמים, וכפי גדלך כביכול אין סוף ותכלית להרחמים שלך עכד"ק, וזה ירמוז גם כאן, סלח נא לעון העם הזה, והרי בס"ה הוא עונות רק מעם אחד, והרי הוא כלא ממש נגדך, כדאיתא בלקו"א באריכות שאין שום ערך כביכול והכל ממש כאין וכאפס נגדו ית', אך כגודל חסדך הוא גודל עד אין שיעור, ולכן אבקש שתעשה כגודל חסדך ולבטל העון מעל בני ישראל, ויאמר ה' סלחתי כדברך, כי אמת הוא כדברך ולכן סלחתי.

(תורת חיים ואמונה - לכ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' צבי הירש
רוזנבוים זצוק"ל מקרעטשניף)

ויאמר ה' סלחתי כדברך (יד, כ)

יש לפרש על פי מה שאמרו חז"ל ביומא (פ"ו ע"ב) שישנם שני מדריגות במדת התשובה, יש שהאדם שב להשי"ת מחמת יראה, שירא מעונשין ויסורין אשר יבואו עליו ח"ו, וזוהי תשובה במדרגה נמוכה. אמנם ישנה מדרגה משובחת במדת התשובה, והיא כאשר האדם מתחרט על אשר מעל בקדשי שמים ועבר על רצון השי"ת, ובושת תכסה פניו איך עלה דבר זה בידו ומתודה לפני השי"ת בשברון לב ובחרטה דמעיכרא על העבר וקבלה נאמנה על העתיד ששוב עוד לא יעשה כדבר הרע הזה, וזוהי תשובה מאהבה, והשב בבחינה זו אמרו עליו בגמרא שם שזדונותיו נעשו לו לזכויות, שנתהפכו לו לטובה ולברכה. אמנם השב רק מחמת יראה,

סיפורים ועובדות מכ"ק הרה"ק אדמו"ר הזקן רבי איתמר רזנבוים זצוק"ל מנדבורנא יומא דהילולא קדישא - כ"ב סיון

סיפר רבינו ששמע מאחד מאנשי ירושלים עיה"ק ת"ו, שבבחרותו למד בישיבה באמריקה ושבנות הרבה היה מסתופף בצילו של זקני האדמוה"ז זי"ע. היה לו חבר טוב וניסה לדבר אל לבו שיבוא אף הוא עמו להסתופף בצילו של הרבי שמתפלל לפני העמוד במתיקות ובנעימות קול ערב וכדאי שיבוא אף הוא להנות מנועם תפילתו. בתחילה לא נמשך לבו של חברו לכך, ובפרט שהיה הדבר כרוך בטירחא של נסיעה ועוד, עד שפעם אחת עלה בידו להביאו עמו. דרכו בקודש של אדה"ז היתה כמנהג אבותינו הק' להתפלל בשבת לפני התיבה, והנה אחר תפילת מנחה דערב שבת קודש רמז ליהודי אחד ממתפללי בית המדרש שהיה מגולח וזקן שיגש לקבלת שבת. והם אשר באו ממרחק להאזין לתפילתו של הרבי תמהו מאוד על שכיבד אדם אחר זולתו לרדת לפני התיבה, ומה גם שהלה לא היה נראה כאיש המעלה. לסעודת שבת הוזמנו לסעוד בשולחנו הטהור של הרבי, ובאשר חש בתמיהתם אמר: כשעמדתי להתפלל קבלת שבת חשבתי בלבי כי דהמע"ה אמר בתהילותיו (נא, יט) 'לב נשבר ונדכה אלוקים לא תבוה', ואני, עד כמה יש בקרבי לב נשבר – איני יודע, אך יהודי זה שעבר את שנות המלחמה, והיום הוא היא"צ הראשון של זוגתו, ולא זכה לזש"ק, לו ודאי יש לב נשבר. (אתקינו סעודתא)	הרמב"ם הלכות תשובה, ורק לאחר שסיים ניגש לתפילת שחרית. (משמרת איתמר)	ולא מצא הבית. אז הבין רבי איתמר ששלחו לו אתרוג מן השמים, ושמח שמחה גדולה עד מאד. (נדברה נא)
פעם שבת אדמוה"ז זי"ע בעיר אחת, ובעת עריכת השוה"ט עת עסק בחלוקת השיריים הבחין במאן דהוא שלא נמנה על עדת החסידים שגיחך על המנהג. קרא לאותו יהודי ואמר לו: "תדע לך שאם העולם היו יודעים סוד חלוקת השיריים לא היתה מלחמת העולם. אמנם אני אומר לך טעם בדבר – ללמוד שלא הכל רק בשבילי, אלא להשאיר גם לאחרים ולחשוב על הזולת"...	אומר לך טעם בדבר – ללמוד שלא הכל רק בשבילי, אלא להשאיר גם לאחרים ולחשוב על הזולת"...	בהיותו כבן חמש ביקש מאמו לאכול, האם הכינה לו אוכל ויצאה, כששבה ראתה כי הילד יושב ליד האוכל ואינו אוכל, שאלה אותו על כך, השיב הלא אבא אמר שעל האדם לרסן תאוותיו. (זכות אבות)
על גודל אמונתו ודביקותו בהשי"ת יסופר, שפעם אחת קודם סוכות לא נמצאו אתרוגים בכל האזור כולו, וכמה פעמים שלח את משמשו, ובכל פעם חזר עם התשובה הראשונה שאינו רואה אף לא אתרוג אחד. אולם רבי איתמר לא התייאש ושלחו שוב ושוב שיחפש ביתר שאת, עד שכאשר שלחו באחרונה פגע המשמש בילד אחד, והלה שאלו "האם אתה מחפש אתרוג?"... המשמש כמעט ופרחה נשמתו מרוב תדהמה והשיב הן, הן. אמר הילד, הנה אבי מוכר אתרוגים, בוא עמי ואקח אותך אליו. ולא האמין למשמע אוזניו, וכשבא לבית אבי הנער, דאג שם אתרוג מהודר בתכלית ההידור. פנה אליו המשמש, כמעט בתחנונים, ואמר "אני מוכן לשלם כל הון שבעולם, רק תן לי אתרוג". והסכים לתת לו, ולא עוד, אלא גם במחיר הרגיל, ויהי לפלא. לקח הגבאי אתרוג ומיד רץ חזרה לבית רבי איתמר בשמחה שאין לשער. ביקש ממנו רבי איתמר שיקרא לילד בשביל לשלם לו על האתרוג, מיד יצא הגבאי לבקשו, אך לא מצאו... וחפשו עד אותו מקום שזכר שהיה ביתו של אביו של הילד,	מין אדמוה"ז הרה"ק רבי איתמר זי"ע"א ראה פעם בליל שב"ק שאחד המתפללים בבית מדרשו הולך לביתו מיד בתום התפילה ולא נותר לשירת 'שבת שלום ומבורך', קרא לו ואמר: "מלאכי השרת ושרפי מעלה באים לשמוע איך שאנו שרים את הניגון הזה, ואתה הולך לביתך?!" (אתקינו סעודתא)	מין אדמוה"ז הרה"ק רבי איתמר זי"ע"א ראה פעם בליל שב"ק שאחד המתפללים בבית מדרשו הולך לביתו מיד בתום התפילה ולא נותר לשירת 'שבת שלום ומבורך', קרא לו ואמר: "מלאכי השרת ושרפי מעלה באים לשמוע איך שאנו שרים את הניגון הזה, ואתה הולך לביתך?!" (אתקינו סעודתא)
כאשר נפטר רבינו מוהר"מ מקרעטשניף זי"ע והוטל גורל על חלוקת הירושה, יצא הפור כי מין אדמוה"ז רבי איתמר זכה בכינורו. יצוין מה שאמר רבינו מוהר"מ מקרעטשניף זי"ע על כינורו, כי יש להצילו בשעת שריפה כמו שמצילים ספר תורה, והמבין עליו יהיה רק מלך המשיח. בימי הזעם והאימה של השואה האיומה, כאשר יהודי טשערנוביץ נלקחו לגטו, החביא רבינו אדמוה"ז את כינורו במקום מסתור. יום אחד הבחין כי חייל נאצי נוטל בידיו הטמאות את הכינור ומשתעשע בו, ורבינו אדמוה"ז קפץ כנשון נחש וחטף מידיו את הכינור: "הלא זה הכינור של אבי הקדוש..." בני ביתו חששו מאוד מתגובות החיילים הנאצים על התעוזה שנטל, הם הביטו באימה כיצד יפול הדבר, למרבה הפלא קם קצין נאצי ואמר: "הניחו ליהודי את כינורו", ויהי לפלא. (אתקינו סעודתא)	כאשר נפטר רבינו מוהר"מ מקרעטשניף זי"ע והוטל גורל על חלוקת הירושה, יצא הפור כי מין אדמוה"ז רבי איתמר זכה בכינורו. יצוין מה שאמר רבינו מוהר"מ מקרעטשניף זי"ע על כינורו, כי יש להצילו בשעת שריפה כמו שמצילים ספר תורה, והמבין עליו יהיה רק מלך המשיח. בימי הזעם והאימה של השואה האיומה, כאשר יהודי טשערנוביץ נלקחו לגטו, החביא רבינו אדמוה"ז את כינורו במקום מסתור. יום אחד הבחין כי חייל נאצי נוטל בידיו הטמאות את הכינור ומשתעשע בו, ורבינו אדמוה"ז קפץ כנשון נחש וחטף מידיו את הכינור: "הלא זה הכינור של אבי הקדוש..." בני ביתו חששו מאוד מתגובות החיילים הנאצים על התעוזה שנטל, הם הביטו באימה כיצד יפול הדבר, למרבה הפלא קם קצין נאצי ואמר: "הניחו ליהודי את כינורו", ויהי לפלא. (אתקינו סעודתא)	כאשר נפטר רבינו מוהר"מ מקרעטשניף זי"ע והוטל גורל על חלוקת הירושה, יצא הפור כי מין אדמוה"ז רבי איתמר זכה בכינורו. יצוין מה שאמר רבינו מוהר"מ מקרעטשניף זי"ע על כינורו, כי יש להצילו בשעת שריפה כמו שמצילים ספר תורה, והמבין עליו יהיה רק מלך המשיח. בימי הזעם והאימה של השואה האיומה, כאשר יהודי טשערנוביץ נלקחו לגטו, החביא רבינו אדמוה"ז את כינורו במקום מסתור. יום אחד הבחין כי חייל נאצי נוטל בידיו הטמאות את הכינור ומשתעשע בו, ורבינו אדמוה"ז קפץ כנשון נחש וחטף מידיו את הכינור: "הלא זה הכינור של אבי הקדוש..." בני ביתו חששו מאוד מתגובות החיילים הנאצים על התעוזה שנטל, הם הביטו באימה כיצד יפול הדבר, למרבה הפלא קם קצין נאצי ואמר: "הניחו ליהודי את כינורו", ויהי לפלא. (אתקינו סעודתא)

הגליון נתרם לע"נ הרה"ק רבי איתמר בן הרה"ק רבי מאיר זי"ע ועכי"א מנדבורנא

